

har dog som *en overgang til helt frie forhold* fundet det rimeligt at sikre, at eventuelle ekstra reserver, der er opsamlet under den hidtidige lov, ikke anvendes til forhøjelse af hidtidige udbytteprocenter, og har derfor foreslået den i ændringsforslaget indeholdte formulering af § 1. Vedrørende begrænsningen i retten til frit at fastsætte *bestyrelshonorar* har flertallet under hensyn til forholdene accepteret, at der stadig opretholdes en vis binding af disse vederlag, men i konsekvens af den til § 1 foreslåede ændring foreslås det, at bindingen knyttes til det højeste vederlag, der har været betalt, medens udbyttebegrænsningslovgivningen har været gældende. Flertallet tillægger iøvrigt ikke denne binding særlig samfundsmæssig betydning.“

De *socialdemokratiske* udvalgsmedlemmer beklager stærkt, „at det ikke er lykkedes at samle enighed i udvalget om det af handelsministeren forelagte lovforslag. Det følger i hovedsagen de retningslinier, om hvilke der har været udtalt ønske i det udvalg, der i forrige rigsdagssamling var nedsat til behandling af loven om udbyttebegrænsning.

Mindretallet er af den opfattelse, at tidspunktet endnu ikke er inde til at ophæve den begrænsning af udbytternes størrelser, som nu er krævet af udvalgets øvrige medlemmer, og som indeholdes i det foreliggende ændringsforslag. I handelsministerens tale ved lovens forelæggelse erklærer denne sig villig til at forhandle om enkeltheder i sit forslag. Der har imidlertid ikke under udvalgsarbejdet vist sig nogen som helst interesse fra de øvrige partiers side for at gå ind i en realitetsdrøftelse af de nye principper, som forslaget bygger på.

Ved at stille selskaberne frit i deres fremtidige udbyttebetalinger rækker man desværre fra lovgivningsmagtens side hånd til de kræfter i aktieselskaberne, som vil kræve udbytter, der ikke kan anses for rimelige og forsvarlige. I den overgangstid, vi i øjeblikket befinder os i, ville det have været politisk og økonomisk mere forsvarligt, om man havde foretrukket en forsigtigere afvikling. Socialdemokratiet anser den udvikling, lovforslaget indvarsler, for meget uheldig, og finder, at den kan føre til udbetaling af høje udbytter, der af store dele af befolkningen vil føles som en udæskning.

Imidlertid erkender socialdemokratiet, at det stillede ændringsforslag er at foretrække fremfor helt at lade loven bortfalde. Uanset den stærke svækkelse af loven, som de øvrige partier i udvalget har foranlediget, er det af afgørende værdi, at de under den nugældende lov opsparede reserver ikke kommer til udbetaling, omend det tillades at anvende disse reservefunds til supplerung af udbytte, forsåvidt den